

ШАТРО ПРИЧЕ

Крвиш буве

Било је лепо седети с Банетом Муцавим и одвајати уво за његову жваку. Бане је умео готивно да чешља језик. Мало је трокирао, али то је давало посебан шмек његовој причи.

Пили смо, тркељали и ваљали форе. На тапету је била она раја коју смо ђанисали, посебно пајтоси. О свима је Муцави знао да проваљује крвиш буве.

Макљажа

Догиљао сам у гајбу пред зору. Једва сам одвајао табане, што од цирке, што од батина. Макљали смо се са неким гробарима у кафани. Уз цирку, реч по реч, и пичвајз је брзо почео.

Неки дебели морон мазну ме пеглом по њушци. Крв је почела да цури из сурле и баљоза. Једва сам је заставио.

Стојим сада у клоњи пред огледалом. Раскурцан кљун, окрпљена фасада, рукотворине по лабрњи. Један жмигавац затворен. У тиквари бубња ко у скењаној транци.

Керећа како

Фрка ми је. Само што истрчах из гајбе на улици налетех на мину, велико кереће говно. Сјебах скупо цоловане старке.

Бегиш је пун џукела. Свуда их шњурају по улици, по парковима, керољупци. Нико не води рачуна где ће њихови љубимци да испразне црева.

Град одавно кандише на керећу како.

Не мутим више те ваљуге

Што, бре, толико штрикаш живце!? Џабе ме давиш, тркељаш, вадиш маст на сламчицу. Пун ми те шевац. Испљунуо сам хиљаду пута. Не мутим више те ваљуге. Није то

за мене. Нисам више змијоглавац. Утањио сам, офрчио. Тресу ми се гепавице. Нисам видра ко некад. Ни рибизла ми сада готивно не муља.

То је чупава жилка. Тражи чаругу. Тражи добре вијуге.

Некад сам био у фазону. Стрептомицин за шљаку. Сад догњале кврге. Немам више ни петљу, жваћем гаћеронце. Фаличан сам и трошан. Још мало ми треба, па да ударим лулом у ледину.

Дуба Дорћолац

Како се зовем!? Па раскужњавају ме у целој крајки. Ко није одвојио уво за Дубу Дорћолца. Главна сам фора на Бајлонију. Да догиљам. Да помогнем. Фурам и колица.

На пијаци ти је мали милион бајатог народа: кеше, лапендуси, ископине, сове. Тресу им се коске. Једва стоје на папцима. Кад купе робу не знају ни где ће ни шта ће. Ја стартујем. Узмем оно што пазаре и дочкам им до гајбе.

Убодем тако нешто ситниша. Од тога животињарим. И није ми неготивно. Не жалим се.

Мајстор за строге фолове

Браца Кинез био је краљ Милан, готивац од фрајера, мајстор за строге фолове, или, како данас кажу, тајкун.

Имао је неколико голубарника и курблацио с Кинезима. Падала је добра лова.

Брацина жена била је две банке млађа од њега. Имала је леп намештај и заносно мешала фанфуљом. Због њене моћне шасије Брацини пословни партнери падали су у дефект.

Каширани из кафића

Кљинчили смо у једном фенси кафићу и дринкали бесна пића. Били смо жедни и пантзеров сок нас је брзо узео под своје. Скоро смо се улетвили.

Када је кустос дофурао да наплати нисмо имали довољно лове да цалнемо за цирку.

Кустос нас је ћутке ждракнуо и одсмрдео. Вратио се брзо и довео горицу. Био је то парни ваљак од кулова шитичне фрњокалице.

Одмах нас је убацио у штранглице. Испичкарао нам је све по списку, а онда својим огромним ручердама зграбио за шије. Нисмо ни писнули.

Довукао нас је до врата, својом јебеном штулом кокнуо нас у буљу и каширао из кафића.

Извади ми пањ из ока

Ма не фарбај ме мудроњо! Не уваљуј ми дивча жваку! Не штелуј поезију! Прокужио сам те одавно. Ћаним како дишеш. Жикам те док иживљаваш ћелу.

Извади ми пањ из ока. Провалио сам твоје кваке. Пун си фазона као мачка бува. На лиру покушаваш да ме провозаш, да ми удариш дуплу кеглу. Неће моћи. Не купујем више твоје фолове иако си добар возач на боингу.

Шевкарник

Шевкарник је у повећој гајбијани на Зелењаку. Држи га бивша собна бува из хотела „Мажестик“, куплер-мајкица – угланцана матора кока од пет банки. Гаји три креветаре. Две блондине и једну гаравушу. Све готивне бедевије. За карање душу дале.

Станчуга – цакум-пакум. Три мања соважа, меки шлофињаци, теписи, две клоце са туш-кабинама. Пициг у дуплој обланди. Прсте да олижеш.

Све ти је ту строго зготовљено. Звркнеш мобишком. Најавиш се. Певнеш препоруку, па долепршаш. Онда ошацујеш шамлицу и водиш у слободни соваж да умочиш.

Жлезду трљаш онолико колико платиш.

Оладите тикваре

У жвакари за ручком почели смо да дижемо ватру.

Повод је била мјуза за коју сам рекао да је сморна ко тесне гаће, а Сањи је одигравала. Пичвајз је почео да се заоштрава. Био сам надрндан што хвали за мене нешто безвезно.

Њена френдица Наташа, која је седела за суседним столом, прифурала се и загрлила нас.

– Доста је свађе – испљунула је – изгиљајте и прошетајте.

Оладите тикваре. Биће вам боље.

Ногирала ме

– Да ли ме ћанишеш – кења Тоза Шприцер – опалио сам пичком о бандеру, оставила ме жена и одвела децу. Окрпила ме, уз гадне глаголе, да не може више да живи с идиотом.

Био сам буђав. Пуно сам локао. Трошио на цирку. Дизали смо ватру. Дељао је. Уваљивао јој дивча жваке. Када је запалила видео сам у каквој сам були.

Одиграо сам стриптиз. Ударао сам лиру да се врати. Говорио да ћу се поправити. Да ћу престати да циркуам.

Није хтела ни да чује. Ногирала ме.

Није ме познао

Сретох на улици свог бившег профандера. Окешавио. Офуцао се. Једва одваја табане уз помоћ штапа. Види се да је у офсајду. Танка лова. Метиљава пензија.

Није био аждаја. Готовили смо га.

Прифурах му се. Одсвирах химну. Није ме познао. У образовки нисам био факин. Нисам се дркунио и правио ваљуге. А нисам био ни макси ђаколо. Средња жалост. Такви се не памте.

Уз друштво и пиће

Нема клапе без пића. Седимо, прешпиловани пајтоси. Циркамо, мењамо жваку, гужвамо неком карактер. Свима језици без чвора. Кројимо планове за нова бургијања. Зафркавамо се, тркељишемо фазоне, клиберимо. Вијуге нам уз друштво и пиће максимално раде.